

Partneři XL. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

Větrník, zpravodaj XL. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, tisk H&H Servis.
Náklad 220 ks.

Zdarma

Právě čtete

Mimořádné číslo

VĚTRNÍK

Ročník XL.

Sobota 17. října 2009

Ctění příznivci pomyslného divadelního klání jubilejního ročníku 40. Krakonošova divadelního podzimu 2009, přijměte ode mne slovo závěrem. Přišla chvíle pro zhodnocení letošní úrody přehlídkových inscenací a tím nejpovolanějším je zcela jistě předseda odborné poroty, profesor František Laurin a jeho odborné slovo.

Říká se, že ženská má vždy mít poslední slovo. Jsem ráda, že tomu není jinak ani posledních dvacet let přehlídek ve Vysokém. Pro mě je to stále velká výzva, byť vykoupená nesmírnou a těžkou trémou před Vámi všemi.

Slovo napsané i vyřčené má velkou sílu a moc. Obsahuje radost, slzy, smutek, smích, zoufalství, strach, nadšení. Zkrátka vše, co provází lidský život. Slovo pohladí, uklidní, roztrpčí, povzbudí, naštve, ublíží, ale také potěší. Slovo vyřčené v pravou chvíli dokáže zabránit i neštěstí, samozřejmě správně zvolené slovo.

V tuto chvíli mě jich však napadá tolik, kolik sněhových vloček se sneslo za celý týden na zem. A to je moc a všeho moc škodí. I dobrého slova.

Ale nechme slovíčkaření a vraťme se k poslednímu slovu, které jediné patří na poslední chvíli 40. ročníku Krakonošova divadelního (ještě) podzimu všem těm, kteří o přehlídce hráli divadlo, tleskali v hledišti i před divadlem, stavěli kulisy, svítili, zametali sníh, uklízeli divadlo, vařili dobroty, tancovali, myli nádobí, tvořili Větrník, točili pivo, nabízeli sladkosti i knížky, popíjeli, zpívali, vítali, počítali, platili, pronášeli moudra, recitovali, prostě žili vysockou přehlídkou.

Slovo prosté, kterým nikdy neurazíte a vždy potěšíte. Patří mu i závěr dnešního přehlídkového večera.

DĚKUJI.

Svatava Hejralová

XLI. ročník KDP bude 9. - 16. X. 2010

Závěrečné slovo

Festival Krakonošův divadelní podzim se uskutečnil ve dnech 9. – 17. října 2009. Ale mohl se také jmenovat Krakonošova divadelní zima a nebo také Zimní festival humoru. Z osmi inscenací se v přehlídce objevilo sedm komedií různého druhu, ale každá z nich měla svoji nespornou kvalitu a nepatřila k řadě podbíživých her často frekventovaných na českém jevišti. A jako protipól k nim ve šťastném kontrastu bohatě strukturovaná básnická skladba převedená do divadelního scénáře.

Limonádového Joea vysockého souboru hned v úvodu otevřel skvělý nápad filmové dotáčky, která naznačovala lokalizaci inscenace právě do Vysokého, tento nápad soubor brzy opustil a ke škodě režijní koncepce dále nerozvíjel. Představení přineslo pokus o výraznou komediální stylizaci s menší schopností odlišit charaktery jednotlivých postav. Radostná hravost, herecké nasazení, hudebnost a skvělé zvládnutí bohatého komparzu připravily divákům hned v úvodu přehlídky příjemný večer.

Opereta patřila v minulém století k základním kamenům české a světové divadelní produkce. Odpověď na nejjednodušší otázku, co s ní dnes, se

Boleradičtí pokusili řešit skvělým nápadem využít hudebního cítění souboru a přepsat **Strausova Cikánského barona** pro cimbálovku. Z podstatně kráceného textu zůstaly jakési dějové klipy. Text byl aktualizován text o glosy či hlášky různé kvality jdoucí často mimo příběh. Pěvecká úroveň nedávala zaznít Straussovým melodiím v plném lesku, přestože živá kapela byla podmaňující. Soubor si své vystoupení ve Vysokém plně užíval a divák s ním bylo dobře.

Sloupničtí disponují několika skvělými devizami - dlouhodobou prací režisérky se souborem, výraznými hereckými typy a až překvapivou hudebností. Italský muzikál **Alelujá, dobří lidé** přinesl zajímavé téma manipulace s lidmi, ale také téma manipulace z druhé strany, kdy se člověk rád a dobrovolně stává obětí. A právě v této inscenaci se mohla projevit celková hudebnost souboru, lehce samozřejmě prolínání hudebních a činoherních

Jaroslavu Novákovi za roli Ezzelina v inscenaci hry
Pietra Garinei a Sandra Giovannini s hudbou Renata Rascela a Domenica Modugna
Alelujá, dobří lidé

Heleně Peškové za roli Stely Dandové v inscenaci hry
Vlastimila Pešky **Babička v trenkách**

Janu Burešovi za roli Škvora v inscenaci hry

Jaroslava Havlíčka, Olgy Šubrtové a Martina Glasera **Muž sedmi sester**

Jaromíru Holfeuerovi za roli dědečka v inscenaci hry
Františka Hrubína **Romance pro křídlovku**

Martinu Soudskému za roli Erika Swana v inscenaci hry
Michaela Cooneye a Ruperta Dubského **Nájemníci pana Swana aneb Habaďůra**

Mírovi Letafkovi za roli Normana Bassetta v inscenaci hry

Michaela Cooneye a Ruperta Dubského **Nájemníci pana Swana aneb Habaďůra**

Martinu Horákovi za hudební úpravu inscenace hry
Johanna Strausse - Milana Klapetky **Cikánský baron**

Cimbálové muzice Primáš za hudební složku inscenace hry
Johanna Strausse - Milana Klapetky **Cikánský baron**

Pavlu Hurychovi a Jaromíru Holfeuerovi za scénu inscenace hry
Františka Hrubína **Romance pro křídlovku**

Evě Andělové za režii inscenace hry
Michaela Cooneye a Ruperta Dubského **Nájemníci pana Swana aneb Habaďůra**

Souboru Doveda Sloupnice za hudební nastudování inscenace hry
Pietra Garinei a Sandra Giovannini s hudbou Renata Rascela a Domenica Modugna

Souboru Rádobydivadlo Klapý za dramaturgickou volbu inscenace hry
Františka Hrubína **Romance pro křídlovku**

Markétě Světlíkové zvláštní uznání poroty za invenční a dlouholeté
pedagogické vedení souboru Doveda Sloupnice
s přihlédnutím k režii a scénografii inscenace hry

Pietra Garinei a Sandra Giovannini s hudbou Renata Rascela a Domenica Modugna
Alelujá, dobří lidé

Souboru Doveda Sloupnice za inscenaci hry
Pietra Garinei a Sandra Giovannini s hudbou Renata Rascela a Domenica Modugna
Alelujá, dobří lidé

Na návrh odborné poroty XL. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2009
je doporučena do programu Jiráskova Hronova 2010

inscenace hry Pietra Garinei a Sandra Giovannini
s hudbou Renata Rascela a Domenica Modugna
Alelujá, dobří lidé
v provedení souboru Doveda Sloupnice

**Na návrh odborné poroty XL. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2009
byla udělena tato čestná uznání:**

Josefu Hejralovi	za sólový hudebně pěvecký výkon v inscenaci hry Jiřího Brdečky Limonádový Joe
Petře Kodejškové - Ďoubalíkové	za roli Winnifred Goodmanové v inscenaci hry Jiřího Brdečky Limonádový Joe
Lucii Preisslerové	za roli Tornádo Lou v inscenaci hry Jiřího Brdečky Limonádový Joe
Michaele Listové	za roli Safi v inscenaci hry Johanna Strausse - Milana Klapetky Cikánský baron
Václavu Veselému	za roli Simone, doktora v inscenaci hry Pietra Garinei a Sandra Giovannini s hudbou Renata Rascela a Domenica Modugna Alelujá, dobří lidé
Jaroslavu Lorencovi	za roli Pana Mourka v inscenaci hry Vlastimila Pešky Babička v trenkách
Pavlině Loňkové	za roli Cilky v inscenaci hry Jaroslava Havlíčka, Olgy Šubrtové a Martina Glasera Muž sedmi sester
Veronice Markové	za roli Boženy v inscenaci hry Jaroslava Havlíčka, Olgy Šubrtové a Martina Glasera Muž sedmi sester
Kristýně Vidnerové	za roli Slávky v inscenaci hry Jaroslava Havlíčka, Olgy Šubrtové a Martina Glasera Muž sedmi sester
Vítu Šťastnému	za roli Františka v inscenaci hry Františka Hrubína Romance pro křídlovku
Haně Žákové	za roli Madam Jambartové v inscenaci hry Georgese Feydeaua a Maurice Desvallières Manželství na druhou aneb Barillonova svatba
Jiřímu Untermüllerovi	za choreografii v inscenaci hry Pietra Garinei a Sandra Giovannini s hudbou Renata Rascela a Domenica Modugna Alelujá, dobří lidé

**Na návrh odborné poroty XL. národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2009
byly uděleny tyto ceny:**

Adamu Bartoňovi	za roli Limonádového Joea v inscenaci hry Jiřího Brdečky Limonádový Joe
Antonínu Korábovi	za roli Kolomana Župana v inscenaci hry Johanna Strausse - Milana Klapetky Cikánský baron
Janu Bednářovi	za roli Ademara v inscenaci hry Pietra Garinei a Sandra Giovannini s hudbou Renata Rascela a Domenica Modugna Alelujá, dobří lidé

ních situací. Ale především výtečně řešená scéna, komediálnost a plasticita hlavních představitelů připravila skutečný divadelní zážitek.

Ořechovští mají svoji tradiční poetiku. Jejich principál není jen autorem **Babičky v trenkách**, ale také režisérem, skladačem, scénografem, prostě duší a

hlavní hybnou silou celého souboru. Text sám je jistou směsí frašky a kabaretu. Inscenace působí jako dobře fungující stroj, herci jsou tradičně dobře herecky vybaveni. Ovšem nepřehledné řazení situací, jejich malá výstavba i překotné tempo a také režijně ne zcela vybudovaný kontakt průvodkyně večerem nepomáhají diváka vtáhnout do příběhu. Publikum se baví spíše strojovou mechanickou souhrou, do které se nevešel živý člověk se svým bohatým lidským jednáním. Zdá se, jakoby technicky artistní přístup Ořechovských, při vši úctě k umění a tradici tohoto souboru, potřeboval nový impuls.

Chvaletický Muž sedmi sester realizoval adaptaci Havlíčkovy novely jako černou erotickou komedii s groteskními rysy. Inscenace je určitým po-

dobenstvím, kdy na jedné straně skupina mladých mužů ve snaze zvýšit intenzitu prožitku vlastního života dochází k naprosté společenské destrukci a hazardu se životem. Již v textu jsou jejich situace pouze naznačeny a režisér spolu s herci nenašli průkazně čitelnou a měnící se motivaci jejich jednání. V té druhé rovině je to pak sedm dívčích situací, ve kterých jsou postavy pro realizaci

svých cílů schopny udělat cokoli. Jsou zajímavé nejen typovým obsazením, ale především herecky výborně odlišené. Zkratkový vývoj dialogu působí překvapivě, zajímavě a dává zároveň dostatek prostoru k bohatě diferencovanému jednání hlavního hrdiny. Především tady inscenace naplňu-

je své poslání. Může a nemusí být přijata. Ale v každém případě je důsledným varováním a otázkou o naplnění smyslu existence jednotlivce ve společnosti.

Klapý připravilo dramaturgii (Národního divadla) Hrubínovy bohatě strukturované lyricko epické básně **Romance pro křídlovku**. Inscenace je přehledná v dobře řešeném simultánním prostoru. Chtěla zobrazit řadu té-

mat jako všudypřítomnost smrti a života, prudkého citového vzplanutí, návratu domů k vlastním kořenům, téma člověka v životní krizi, který hledá smysl svého života. Z těchto témat některá zobrazuje průkazně, jako velmi sugestivní téma dědečka, jiná pouze lehce naznačuje. A právě v tomto smyslu nenašla inscenace šťastný start. Představitel staršího Františka

spíše melancholicky medituje nad albem minulosti, než aby byl nosnou významovou linií celého příběhu. A tak především této postavě chybí žár bolestného hledání, nacházení smyslu vlastního života. Hrubín stál ve výrazném kontrastu ke komediálnímu charakteru přehlídky. Odvaha souboru realizovat tento složitý básnický text, ale také citlivost a jistá zjitřenost našly nesporně emociální ohlas v hledišti.

Najemníci pana Swana v inscenaci **TMY** z Terezína našli režiséru a soubor, který nejen dobře ví, co zvolený žánr potřebuje, ale umí ho jevištně realizovat. Především představitelé pánských rolí řešili situace výrazně s citem pro charakteristiku v prudkém temporytmu, často až se zběsilou urputností. Ne vždy se dařilo stavět situace od jednoho dějového bodu ke druhému s citem pro pointu. Zvláště v závěru, když ani postavy nevědí, kdo je kdo, se v logice děje a jednání ztrácí trochu i divák. Přesto inscenace ukázala, že zárukou úspěchu je dobře zvolená koncepce režiséra a poučený soubor, který umí rozehrát, co tento žánr potřebuje. A to byl také asi základ mimořádného ohlasu diváků.

Soubor z **Horšovského Týna** se nesetkal s žánrem frašky poprvé. Tentokrát měl smůlu i v tom, že v průběhu přehlídky diváci viděli bezprostředně za sebou celou řadu komedií a tak měli možnost srovnávat. Feydeauovo a Desvallieresovo **Manželství na druhou** nepatřilo z různých důvodů k těm podařeným. Snad vlnější motivace jednání postav, ne zcela dobré typové obsazení a různá míra komediální nadsázky způsobily, že mechanismus souhry se často zpomaloval téměř k jinému žánru. Svědci dokládají, že inscenace působila dravěji a komediálněji. Patrně se stalo, co se někdy stává, nikdo neví ani přesně proč, že místo komponovaného celku vznikla jakási mozaika postav a tříšť situací.

Ve stručném shrnutí lze charakteristiku inscenací jen lehce naznačit. Proto také několik zajímavých scénografických řešení a celá řada znamenitých hereckých výkonů najdou své zhodnocení v udělených cenách a čestných uznáních.

V průběhu festivalu pořadatelé organizovali celou řadu významných akcí. Byl to především **seminář KDP**, kde stálá skupina frekventantů analyzovala zhlédnutá představení. Dále pak seminář určený mládeži **KDP mladým**, který se zabýval abecedou divadla, rozborem inscenací a také účastí na seminářích s porotou. **Klub režisérů SČDO** jako seminární dílna na téma „Principy a prostředky comedie dell'arte“, mimo program pak předvedení Klicperovy komedie **Potopa světa** vzniklé na základě analýzy hry na loňském semináři. A v neposlední řadě pak diskuze poroty s jednotlivými soubory za účasti divadelní veřejnosti.

Jubilejní 40. národní přehlídka venkovských divadel Krakonošův divadelní podzim přinesla úhrnem celou řadu zajímavých inscenací a divadelních setkání, které dávaly dostatek inspirace a otázek k přemýšlení o divadle a jeho smyslu v nejširších souvislostech.

František Laurin